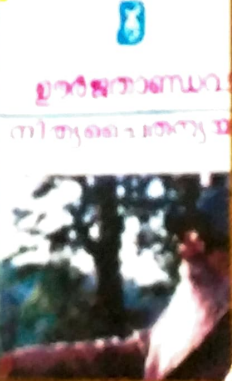
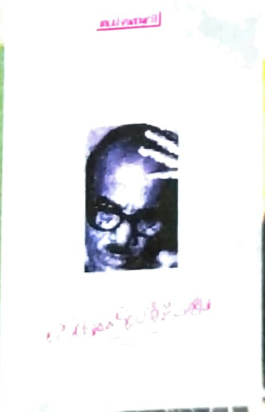

ഓർമ്മ പ്പെൺവി മൺബെറി

മൺബെറി

**ORMMA
SHELVI
MULBERRY**
Malayalam

Published by:
SAKSHI BOOKS
Chenakkalangadi P.O, Thenhippalam - 673636
Malappuram Dt., Ph: 7559846030
Whatsapp: 9037270101

First Edition: 2023 DECEMBER

Editor : K. Surendran
Cover Design: Mansoor Cheruppa
Layout : Dot in world@Kottakkal

ISBN Number : 978-93-6039-142-3

Price : ₹ 220/-

ഷെൽവി: പരാജയവും പ്രലോഭനവും

അനിൽ ചേലേമ്പ്ര

വായന ആധുനികമായ വ്യവഹാരങ്ങളിലൊന്നാണ്. പാണ്ഡിത്യത്തിനും അനുഷ്ഠാനത്തിനും വേണ്ടി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട വായനകളായിരുന്നു ആധുനിക പൂർവ്വ സമൂഹങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നത്. ആധുനിക പൂർവ്വ സമൂഹത്തിൽ വായന നിഗൂഢമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം എന്നീ ആദർശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ അക്ഷരവും അറിവും പൊതുവിഭവമായിത്തീരുകയും വായന വിപ്ലവകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരമൊരു മാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ അച്ചടി വഹിച്ച പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. ആധുനിക പൂർവ്വഘട്ടത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട പാഠങ്ങൾപോലും അച്ചടിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചതോടെ പുതിയ വായനകൾക്ക് വിധേയമായി.

അച്ചടി കേവലമായ ഒരു സാങ്കേതിക വിപ്ലവമായിരുന്നില്ല. അത് ലോകരാഷ്ട്രീയത്തെയും ചിന്തയെയും ആവിഷ്കാരത്തെയും വ്യക്തിയുടെ രൂപീകരണത്തെയും അടിമുടി മാറ്റിത്തീർത്തു. പഥേർ പാഞ്ചാലിയിലെ 'അപൂ' വായനയിലൂടെ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. തനിക്ക് വായിക്കാനറിയാത്തതും പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്തതുമായ ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു ശേഖരം കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ 'അപൂ' സ്വന്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അച്ഛനെയും കാമുകിയെയും അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയാണ്. അച്ഛന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങളുടെ മണം മരണശേഷവും അച്ഛന്റെ സാന്നിധ്യം അറിയിക്കുന്നു. 'പുസ്തകശേഖര'ങ്ങളുടെ വൈജാത്യം അ

പുതിയ 'വായനക്കാരനായ ആത്മ' (reading self) ഒരു ശാസ്ത്രീയ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് കാണാം. വായനക്കാരനോ വായനക്കാരിയോ ആയ കഥാപാത്രം സാരം തിരിച്ചറിയുന്നത് വ്യത്യസ്തമാണ്. നിരവധി അപരജീവിതങ്ങളിലൂടെയാണ് അയാൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്. ആ ജീവിതങ്ങളിലെല്ലാം അയാൾ തന്റെ കടമകളിലും പാർട്ടിപ്പറിക്കുന്നു. ഈ ഭാവനാധാരത്തിലൂടെ അയാളുടെ 'ആത്മ' ഒരു വലിയ തോതിൽ സമാധാനപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു സാഹചര്യത്തിലും അയാൾ തന്റെ തന്നെ പരിമിതികളെ 'അതിവർത്തിച്ച്' പുതുജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ 'അതിവർത്തിതവേഷി' വായനാമനുഷ്യന്റെ സവിശേഷതയാണ്. അപ്പടിയാ ആധുനികതയുമാണ് അത് സാധ്യമാക്കിയത്.

അപ്പടിയാ അത് സൃഷ്ടിച്ച വായനാമനുഷ്യനും സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കിയ മാറ്റം ചെറുതായിരുന്നില്ല. അപ്പടിയാ ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യൻ സഭയിലെ പിളർപ്പിന് കാരണമായി. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ 'രാഥാസഥിതികത'ത്തിൽ നിന്ന് ബൈബിൾ വിമോചിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യരിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അടിമകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന മിഷണറി പ്രവർത്തനത്തിന് ഇത് തുടക്കമിട്ടു. ഇന്ത്യപോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ബൈബിളിന്റെ വ്യാപനമുണ്ടാക്കിയ ഉണർവ് ചെറുതായിരുന്നില്ല. ജാതീയമായ അടിമത്തം അനുഭവിച്ചിരുന്ന ബഹുസംഹാരം മനുഷ്യരിൽ 'ആത്മ' ബോധമുണ്ടാക്കിയത് അപ്പടിക്കപ്പെട്ട ബൈബിളാണ്. 'ഘാതകവധം' എന്ന നോവലിൽ അടിമയായ പൗരോഹിത്യം 'ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരാണോ, ഞങ്ങൾക്കാരാമോവുണ്ടോ' എന്ന് വിലപിച്ചുതോർക്കുക. പള്ളിയിൽനിന്ന് കേട്ട 'ബൈബിൾ പാഠ'ങ്ങളാണ് അടിമജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന അയാളിൽ 'ആത്മ'ബോധമുണ്ടാക്കിയത്. 'ഇന്ത്യപോ'യിലും 'ശാരദ'യിലും 'സരസ്വതീ'വിജയ'ത്തിലുമൊക്കെ വായനാമനുഷ്യരെ കാണാം.

പകർപ്പെഴുത്തിൽനിന്ന് അപ്പടിയിലേക്ക് വന്നതോടെ ധനികതയുടെയും അഭിജാതതയുടെയും പുരസ്കരണത്തിൽനിന്ന് 'എഴുത്ത്' വിമോചിക്കപ്പെട്ടു. ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, വായനക്കാരൻ/വായനക്കാരി, പ്രസാധകൻ/പ്രസാധക എന്നിങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായ കർതൃപദവികളിൽനിന്നാണ് പിതൃക്കാലത്ത് സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താക്കളും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും ഉയർന്നുവന്നത്. "ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ ഇരുപത്തൊന്നുകൊല്ലം വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായ ഗാന്ധിജി, 1893 മുതൽ 1914 വരെ പ്രിന്റിംഗ് പ്രസ് നടത്തുക മാത്രമല്ല 'ഇന്ത്യൻ ഒപ്പിനിന്ത്' എന്ന ആനുകാലികം നാല് ഭാഷകളിൽ (ഇംഗ്ലീഷ്, ഗുജറാത്തി, തമിഴ്, ഹിന്ദി) ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസബെൽ ഹോഫ് മെയർ എഴുതിയ Gandhiji's Printing Press എന്ന കൃതിയിൽ തന്റെ രാഷ്ട്രീ

യ ദർശനത്തിന് സമാന്തരമായി വായനാരൂപി പുതിയൊരു വിഷയം ഗാന്ധിജി രൂപപ്പെടുത്തി എന്ന് വാദിക്കുന്നു. പ്രസ്ഥാനകർമ്മ, എഡിറ്റർ, രാഷ്ട്രീയലേഖകൻ, നിരന്തരം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആനുകാലികങ്ങളിൽ ഇടപെട്ട ഗാന്ധിജിക്ക് 'എപാൾ' എന്ന ടിപ്സാലർ വാർത്താവിനിമയ വ്യവസ്ഥ ലോകമെമ്പാടും തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യമറിയിക്കുന്നത് വിവരശൃംഖലയുടെ അനന്തരം അപ്പടിയായെന്നാണ് മനസ്സിലായിരുന്നു. സാമൂഹ്യതന്ത്രത്തിലുണ്ടായെന്നാണ് മനസ്സിലായിരുന്നു. സാമൂഹ്യതന്ത്രത്തിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന 'ഹിന്ദ് സരാജ്' എന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന 'ഹിന്ദ് സരാജ്' എന്ന പുസ്തകം എഡിറ്ററും വായനക്കാരനും തമ്മിലുള്ള സമാന്തരമാണ്. ഇസബെൽ ഹോഫ് മെയർ പറയുന്നത് സാമൂഹ്യതന്ത്രത്തിന്റെ ഉപകരണതയുടെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന പുതിയൊരു രൂപം/വായനാസാഹചര്യത്തിലൂടെ പരിമിതികൾക്കപ്പുറം അധികാരത്തിന്റെ ഇരകളായ ആഫ്രിക്കയിലെ ഇന്ത്യൻ വാമന സാമൂഹ്യരൂപങ്ങളാണെന്ന് ഗാന്ധിജി 'യർനിച്ചത്' എന്നാണ്." (രാമകൃഷ്ണൻ, 2023 : 13)

വായനയും അപ്പടിയാ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരാണ് പുതിയ രാഷ്ട്രീയകർതൃത്വങ്ങളായി മാറിയത് എന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഗാന്ധിജിയുടെ കഥ. മലയാളത്തിലും നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അതിന് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നവരും പുരങ്ങളും ആനുകാലികങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നപ്പോൾ 'സഹോദരൻ', 'അയൽ', 'വിവേകോദയം' എന്നിങ്ങനെ അനേകം ആനുകാലികങ്ങളാണ് പുതിയ വായനാമനുഷ്യരെയും അതുവഴി പുതിയ രാഷ്ട്രീയ കർതൃത്വങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. മിഷണറിമാർ തയ്യാറാക്കിയ ട്രാക്ടുകൾ ദളിത്-കീഴ്ജാത ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പുതിയ ഉണർവുണ്ടാക്കിയതെങ്ങിനെയാണ് വിനിൽപോൾ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (2021 : 493-502). ക്രിസ്ത്യൻ ആശയങ്ങൾ, ആധുനിക വൈദ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൾ, അടിമകളെ ബാധിക്കുന്ന സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ എന്നിവയെല്ലാം മിഷണറിമാർ ലഭ്യലേഖകളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അവയെയാണ് ട്രാക്ടുകൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അവ മിക്കവാറും വിടുകളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഇവയാണ് കേരളത്തിലെ കീഴ്ജാതീയരെ അപ്പടിക്കപ്പെട്ട അക്ഷരങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചത്. കീഴ്ജാതീയരിൽ വായനാ സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ അവ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു.

അപ്പടിയാരുടെ വിപ്ലവകരമായ ഈ സാധ്യത നിലനിൽക്കുമ്പോൾതന്നെ, അതൊരു വ്യവസായ സംരംഭമായി മാറിയ കാലം വിസ്തരിക്കാനാവില്ല. ബൗദ്ധിക സാമ്പത്തികവും പകർപ്പുനിരമങ്ങളും പുസ്തകത്തെ ഒരു സങ്കാരസമ്പത്താക്കി മാറ്റി. സങ്കാര്യ മുഖധനത്തിന്റെ യുക്തി പുസ്തകപ്രസാധനത്തെ ലോഭമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യവസായമായി മനസ്സിലാക്കി.

കേസരി കുഞ്ഞിരാമൻ നായനാർ, കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ എന്നിവരെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരാക്കി മാളിയമ്മക്കാവ് കുഞ്ഞുവറീത് ആരംഭിച്ച 'ഭാരതവിലാസ'മാണ് (1904) മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സംഘടിത പ്രസാധക സംരംഭം. "പ്രകാശന വ്യാപാരത്തിലെ പങ്കാളിയായി ഗ്രന്ഥകാരനെ കാണുകയും അയാളുടെ സഹായവും സൗഹൃദവും പിന്തുണയും വ്യാപാര വിജയത്തിന് ആവശ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തിയാണ് കുഞ്ഞുവറീത്" (ഗോവി, 2021 : 504). ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സ് ആരംഭിക്കുന്നതിനും ഒരു വർഷം മുമ്പ് 1903 ൽ കുളങ്കുന്നത്ത് രാമൻ മേനോൻ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഭാഷാദിവർധിനി എന്ന ഒരു ബുക്ക് ഡിപ്പോ തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ, സി.വി. രാമൻപിള്ള എന്നിവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ചുമതല അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു. അവയിൽ മിക്കതും അക്കാലത്തെ പാഠപുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു. അതിനാൽ രാമൻ മേനോന്റെ വ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ഉള്ളൂരും ആശാനും എൽ.എ. രവിവർമ്മയും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളായിരുന്നു. ചങ്ങമ്പുഴ, ഇടപ്പള്ളി, എൻ.പി. ചെല്ലപ്പൻ നായർ എന്നിവരുടെ കൃതികളും അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നുവത്രേ. ബി.പി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ എന്ന പേരിലാണ് അതറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. മലയാള പുസ്തക പ്രസാധന രംഗത്ത് പ്രാതഃസ്മരണീയനായ മറ്റൊരാൾ എസ്. ടി. റെഡ്യാറാണ്. തിരുനെൽവേലിയിൽനിന്ന് കേവലം 12 വയസ്സായ ഒരു ബാലൻ കാൽനടയായും കാളവണ്ടിയിലും യാത്രചെയ്ത് ആദ്യം തിരുവനന്തപുരത്തും, ചില കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം താൽക്കാലീന വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നായ കൊല്ലത്തും പാർത്ത്, പുത്തൻ ഉൽപ്പന്നമായ മലയാള പുസ്തകത്തിന്റെ വിൽപന നിത്യവൃത്തിക്കായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. കമ്മീഷൻ വ്യവസ്ഥയിൽ വിപണിയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ - ഇവയുടെ സംഖ്യ അതിപരിമിതമായിരുന്നു - വാങ്ങി സ്വയം ചുമന്ന് വിറ്റാണ് റെഡ്യാർ പുസ്തകവ്യാപാരം തുടങ്ങിയത്. പിന്നീടദ്ദേഹം കൊല്ലത്ത് 'വിദ്യാദിവർധിനി' എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രസ്സ് സ്ഥാപിച്ചു. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കൃതികൾ ആദ്യമായി അച്ചടിച്ച പ്രകാശിപ്പിച്ചത് എസ്.ടി. റെഡ്യാറാണ്. 'സൂപ്പർസെയിൽസ്മാൻ' എന്നാണ് റെഡ്യാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. റെഡ്യാർക്ക് ശേഷം ഈ പദവിയിലേക്ക് വരുന്നത് ഡി.സി. കിഴക്കേമുറിയാണ്. 'പുസ്തകച്ചന്ത' എന്ന വാക്ക് ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഡി.സി.യാണ്. തവണ വ്യവസ്ഥ, പ്രീ-പബ്ലിക്കേഷൻ, ബുക്ക് ക്ലബ്ബ്, ഹോം ലൈബ്രറി എന്നിങ്ങനെ പല പദ്ധതികളിലൂടെ പുസ്തകം വിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ചരക്കാണ് മലയാളിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത് ഡി.സി.യാണ്.

എഴുത്തുകാരുടെ അധാനത്തെ മാനിക്കുകയും അവർക്ക് അർഹമായ പ്രതിഫലത്തുക നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഏറ്റവും മഹത്തായ പ്രസിദ്ധീകരണ സംരംഭമാണ് മംഗളോദയത്തിന്റേത്. പത്തുരൂപയുടെ മുവായിരം ഓഹരികളോടെ 30,000 രൂപ അധികൃത മൂലധനവുമായി 1911 ൽ ആരംഭിച്ചതാണ് മംഗളോദയം. രാമവർമ്മ അപ്പൻ തമ്പുരാനായിരുന്ന മാനേജിങ് ഡയറക്ടർ. എഴുത്തുറോളം ശീർഷകങ്ങൾ അവർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഏഴ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിൽ അവർക്ക് ബുക്ക്സ്റ്റാളുണ്ടായിരുന്നു. കാൽ നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ട് ഓഹരി ദാതാക്കൾക്ക് 10 ശതമാനം ഡിവിഡൻ്റ് നൽകാൻ മംഗളോദയത്തിന് കഴിഞ്ഞു. പിൽക്കാലത്ത് മംഗളോദയം പ്രസ്സിന്റെ മാനേജിങ് ഏജൻസി യോഗക്ഷേമം കമ്പനിക്കായി. ഉടമസ്ഥാവകാശവും അവരിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. യോഗക്ഷേമം കമ്പനിയുടെ തകർച്ച മംഗളോദയത്തിന്റെ തകർച്ചക്ക് കാരണമായി. "1942 ൽ എ.കെ.ടി. കെ.എം. വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് (1897-1964) മംഗളോദയത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റ് ഘടനയിലൊരു മാറ്റം വരുത്തി, ഒരു പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിയായി, കേരളീയ പ്രസിദ്ധീകരണമേഖലയിലൊരു നവായുധം എഴുതിച്ചേർത്തു. പഴയ പ്രസിദ്ധീകരണ യൂണിറ്റുകൾ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് മംഗളോദയത്തിന്റെ രണ്ടാം അവതാരമുണ്ടായത്. പൊതുകാര്യ പ്രസക്തവും ഉദാരമതിയും പുരോഗമന കാംക്ഷിയുമായ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ വിശ്വാസവും ആദരവും നേടിക്കൊണ്ട് മലയാള പുസ്തക പ്രസാധനത്തിന്റെ ഗതി ത്വരിതപ്പെടുത്തി. ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠരോടൊപ്പം പ്രതിഭാസമ്പന്നരായ പുതിയ എഴുത്തുകാർക്കും മംഗളോദയത്തിന്റെ ആശ്രയം ലഭിച്ചു. നാൽപ്പതുകളിൽ കേരളം മുഴുവൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികളിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും പ്രകാശനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് മംഗളോദയം ഇംപ്രിന്റിലാണ്."

മംഗളോദയവും നമ്പൂതിരിപ്പാടും പുതിയ വഴക്കങ്ങൾ പുസ്തക വ്യാപാര മേഖലയിൽ സൃഷ്ടിച്ചു. മുൻ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പഴയ പ്രസിദ്ധീകരണ ശാലകൾ തളർന്നിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മംഗളോദയത്തിന് ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ ചൂഷണം ചെയ്യാനുള്ള അവസരമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാംലോക യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി അച്ചടിക്കടലാസും മറ്റ് സാമഗ്രികളും വിപണിയിൽനിന്ന് സംഘടിപ്പിക്കുക ക്ലേശകരമായിരുന്നു. വിലയും കൂടുതലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തിലും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പ്രതിഫലം റോയൽറ്റി അടിസ്ഥാനത്തിലാക്കാനാണ് മംഗളോദയം നിശ്ചയിച്ചത്. റോയൽറ്റി തുക കണക്കാക്കി ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് മുൻകൂറായി പ്രതിഫലം നൽകാനും വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് തയ്യാറായിരുന്നു. തുച്ഛമാ

യൊരു സംഖ്യ നൽകി പുസ്തകത്തിന്റെ പകർപ്പവകാശം സ്വായത്തമാക്കുന്ന പതിവും മംഗളോദയത്തിലില്ലായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അഞ്ചാം ദശകത്തിൽ കൗതുകവും വിസ്മയവും ഉളവാക്കിയ കാര്യങ്ങളാണ്.” (ഗോവി, 2021 : 507). പക്ഷെ മാതൃകാപരമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മംഗളോദയത്തിന് അൽപ്പായുസ്സേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1970 കളുടെ ആദ്യത്തിൽ മംഗളോദയം പ്രസ്സും മാസികയും നിലച്ചു. പുസ്തകപ്രസാധനം ഒരു വ്യവസായമായി മാറിയതോടെ, എഴുത്തുകാരെയും വായനക്കാരെയും ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന പ്രസാധകർക്ക് വിജയിക്കാനാവും എന്ന് വന്നു. ധർമ്മികമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലേർപ്പെട്ടവർക്ക് പരാജയപ്പെടാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. മംഗളോദയത്തിന്റെ കഥ അതാണ് നമ്മോട് പറയുന്നത്.

അച്ചടി എന്നത് അഭിരുചികളുടെ നിർമ്മാണം കൂടിയാണ്. ‘മലയാളസാഹിത്യം’ എന്ന് ഇന്ന് നാം വ്യവഹരിക്കുന്ന മണ്ഡലത്തിന്റെ അടിത്തറയൊരുക്കിയത് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർധത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ച മാസികകളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ‘ഭാഷാപോഷിണി’ വഹിച്ച പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. “കെ.എ. വറുഗീസ് മാപ്പിള, സി. അന്തപ്പായി, സി.ഡി. ഡേവിഡ്, ഒ.എം. ചെറിയാൻ മാപ്പിള, പൈലോ പോൾ, കേരളവർമ്മ, ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരി, പുനശ്ശേരി നീലകണ്ഠശർമ്മ, എം. ശേഷഗിരി പ്രഭു, എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ, മുർക്കോത്ത് കുമാരൻ, പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പു, കേശവപിള്ള, കവിയൂർ രാമൻ നമ്പ്യാർ തുടങ്ങി മധ്യവർഗ്ഗ കേരളീയ സമുദായത്തിന്റെ കൂടിയിരിപ്പുകൾ ഭാഷാപോഷിണിയിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഭാഷാമാനകീകരണം, ഭാഷാ വിദ്യാഭ്യാസം, പദ്യപരീക്ഷ എന്നിവ ഭാഷാപോഷിണിയുടെ നിരന്തര താൽപ്പര്യങ്ങളായിരുന്നു. നാടുവാഴി സവർണ്ണ വരേണ്യതയുടെ കാവ്യ സംസ്കാരത്തെ ഏറ്റെടുത്തതോടെ ‘ഭാഷാപോഷിണി’ കേരളീയ വരേണ്യ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ ‘പൊതു’ എന്ന ധാരണയിലേക്ക് എളുപ്പം പ്രവേശിച്ചു. മാത്രമല്ല അത്തരം കാവ്യാനുശീലനം ഉള്ളവർക്ക് ഭാഷാപോഷിണിയിലൂടെ ആധുനികസമൂഹമാകാനും സാധിച്ചു. നാടുവാഴി ജീവിതത്തിലെ കാവ്യാഭിരുചികളെ സാമാന്യവൽക്കരിക്കുകയും ആധുനികവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രക്രിയ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സവർണ്ണവും വരേണ്യവും പുരുഷാധിപത്യവുമുള്ള സംവിധാനത്തിന് ബലിഷ്ഠമായ അടിത്തറയൊരുക്കി” (ആര്യ, 2021 : 805).

അച്ചടിയുടെ വിമോചനാത്മകമായ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെത്തന്നെ പ്രധാനമാണ്, അത് സൃഷ്ടിച്ച ഭാവുകതത്തിന്റെ വർഗ്ഗ സ്വഭാവം. പ്രത്യേകിച്ചും അച്ചടിയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ രൂപപ്പെട്ട ‘സാഹിത്യീയത്’, വരേണ്യമായ മധ്യവർഗ്ഗ താൽപ്പര്യങ്ങളെ ‘പൊതു’താൽപ്പര്യമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഈ പൊതു താൽപ്പര്യത്തിൽ വാർന്നു വീണ ‘ഇന്ദ്രലേഖ’ പോലുള്ള നോവലുകൾ സീകരിക്കപ്പെടുകയും ‘സരസ്വതീ വിജയം’ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോവുകയും ചെയ്തു. അച്ചടിക്കു വിമോചനാത്മക മൂല്യമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ അതിന്റെ സാധ്യതയെ പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവിഭാഗങ്ങളും ഒരുപോലെ വിജയിക്കുന്നില്ല. ഭാവുകതത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ മേൽക്കൈ നേടുന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളാണ് സാമാന്യമായി ‘സാഹിത്യീയത്’യായി നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്നത്. ‘മധ്യവർഗ്ഗ നായർ പുരുഷ’ന്റെ അഭിലാഷങ്ങളാണ് അച്ചടിയിലൂടെ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ പരിമിതികകത്താണ് മലയാള പുസ്തകപ്രസാധനം വികസിച്ചതും സ്വയം സ്ഥാപിച്ചതും. ‘മധ്യവർഗ്ഗ നായർ പുരുഷന്റെ’ അഭിലാഷങ്ങളുടെ വികാസപരിണാമങ്ങളാണ് ‘മലയാളത്തിന്റെ’ ആധുനിക സാഹിത്യചരിത്രം. ഈ അഭിലാഷങ്ങൾക്ക് പുറത്തുള്ള ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ പുറമ്പോക്കിൽ കൂടി കെട്ടിപ്പാർത്ത ‘പൈങ്കിളിസാഹിത്യം’.

സാങ്കേതിക വിദ്യയിലുണ്ടാകുന്ന കുതിപ്പ് അതേ അളവിൽ ജനതയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുകയില്ല എന്നും സാമൂഹ്യഘടനയിൽ ഏത് വർഗ്ഗത്തിനാണോ മേൽക്കൈ അവരുടെ താൽപ്പര്യ സംരക്ഷണത്തിനായിരിക്കും ഈ സാങ്കേതിക വിദ്യ പ്രയോജനപ്പെടുക എന്നുമുള്ള കാര്യം പ്രത്യേക വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ടി.കെ. രാമചന്ദ്രന്റെ നിരീക്ഷണം നോക്കുക:

“ആവിയന്ത്രത്തിന്റേയും യന്ത്രത്തിയുടേയും നിർമ്മാതാക്കളുടെ ജീനിയസിനെപ്പറ്റി നാം പഠിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മരണശിക്ഷ വിധിക്കാവുന്ന നാനൂറിലേറെ കുറ്റങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഇവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്വകാര്യസ്വത്തിനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നുവെന്നും എന്തിന് വിശപ്പടക്കാൻ ഒരു റൊട്ടിക്കുഷണം മോഷ്ടിക്കുന്ന ഏഴ് വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ സുപ്രസിദ്ധമായ ബ്രിട്ടീഷ് നിയമത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ അംഗീകാരത്തോടെ തൂക്കിക്കൊല്ലാനാവുമായിരുന്നുവെന്നും നാം അറിയാതെ പോകുന്നു.” (2006 : 50)

സാങ്കേതിക വിദ്യയിലുണ്ടായ വികാസം സ്വാഭാവികമായും സാമൂഹ്യവികാസത്തിലേക്ക് നയിക്കില്ല എന്നാണ് ഇത് നൽകുന്ന സൂചന. അച്ചടിയുടെ കാര്യത്തിലും ഇത് ബാധകമാണ്. അച്ചടിയുടെ സാധ്യതകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ ഭാവുകതത്തെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ അടിയാള സമൂഹങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. വരേണ്യം/ജനപ്രിയം, ഗൗരവം/പൈങ്കിളി എന്നൊക്കെയുള്ള വിഭജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമിതാണ്. മലയാളത്തിലെ

112

ഗൗരവ സാഹിത്യമായി വിലയിരുത്തപ്പെട്ട പല കൃതികളും ഫ്യൂഡൽ ഭൂതകാലത്തിന്റെ സ്മരണകൾ പേറുന്നവയും ഹിന്ദുത്വപ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ വേഷപ്പകർച്ചകളുമായിരുന്നുവെന്ന് ടി. കെ. രാമചന്ദ്രൻ വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്. അതേസമയം അതിസാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെ തീർത്തും അരാഷ്ട്രീയമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നവയാണ് പൈങ്കിളി സാഹിത്യമായി വായിക്കപ്പെട്ടത്. അറുപതുകളോടെ വ്യവസായ മൂലധനം നേരിട്ട പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലത്താണ് സാംസ്കാരിക മേഖലയിലേക്ക് മൂലധനത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കുണ്ടായത്. സിനിമ, അച്ചടി എന്നിവയിലാണ് പ്രധാനമായും മൂലധന നിക്ഷേപം നടന്നത്. ഇക്കാലത്തെക്കുറിച്ച് ടി.കെ. രാമചന്ദ്രൻ എഴുതുന്നു.

“കോട്ടയത്തുനിന്നുള്ള ‘മ’ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വൻതോതിൽ വായനക്കാർക്കിടയിലേക്ക് സംക്രമിച്ച് തുടങ്ങിയതും ഇക്കാലത്തു തന്നെയാണ്. വികസിച്ചുവരുന്ന സാക്ഷരതയും പൊതു വിദ്യാഭ്യാസവും സൃഷ്ടിച്ച നവസാക്ഷരരും സ്ത്രീകളും മടങ്ങുന്ന കാര്യമായ തോതിൽ രാഷ്ട്രീയവൽകൃതരല്ലാത്ത വായനക്കാരെ ഉന്നം വെച്ചുള്ളതായിരുന്നു ഈ ആനുകാലികങ്ങളുടെ രൂപകൽപ്പന. പ്രായേണ നിർദ്ദോഷമായ പ്രണയകഥകൾ, ജീവിതത്തിൽനിന്ന് പഠിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട നാടകീയ സന്ദർഭങ്ങൾ, നിഷ്പക്ഷതാനാട്യത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന നൂറങ്ങു ഫലിതങ്ങൾ, ആക്ഷേപഹാസ്യ പ്രധാനമായ കാര്ട്ടൂണുകൾ തുടങ്ങിയവ നിരത്തിക്കൊണ്ട് അവ അതിവേഗത്തിൽ വായനയുടെ കമ്പോളത്തെ വെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിഅവ പ്രസരിപ്പിച്ച അതിഭാവുകത്വവും അത് സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത ഉപരിപ്ലവമായ സംവേദനശീലവും വാസ്തവത്തിൽ മുച്ചുടും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായിരുന്നു.” (2006 : 18)

മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ക്രോഡീകരിക്കാം:

1. അച്ചടിയുടെ വിമോചനാത്മകമായ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവർഗ്ഗങ്ങളും യത്നിച്ചു.
2. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ അഭിജാതവർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഈ മത്സരത്തിൽ വിജയിച്ചത്. അവരുടെ ആശയാഭിലാഷങ്ങളാണ് ആധുനിക മലയാളത്തിൽ ‘സാഹിതീയത’യായി അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്.
3. ഈ ആധുനിക ഭാവുകത്വം അറുപതുകളോടെ രണ്ടായി പിളരുന്നു. ഫ്യൂഡൽ ഭൂതകാലത്തോടുള്ള രത്യാത്മക സ്മൃതികളെ ഒളിച്ചു കടത്തുന്ന “ഗൗരവ”സാഹിത്യവും അരാഷ്ട്രീയ വൽക്കരിക്കപ്പെട്ട പൈങ്കിളി സാഹിത്യവും. ഈ പിളർപ്പിനിടയിൽ മലയാളത്തിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഭാഗികമായെങ്കിലും

പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കീഴാള-തൊഴിലാളി സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാവപരിസരം പൂർണ്ണമായും തമസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

തീർത്തും നിരാശാജനകമായ ഈ ഭാവുകത്വ പരിസരത്തിലേക്കാണ് ഷെൽവി എന്ന പ്രസാധകൻ ‘മൾബെറി’യുമായി കടന്നുവരുന്നത്. മുദ്രണകലയുടെ എല്ലാ സാധ്യതകളും അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഷെൽവി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം അന്നത്തെ മുഖ്യധാരാ പ്രസാധകർക്ക് ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്തവിധം വൈവിധ്യമാർന്നതായിരുന്നു. കസന്ദർ സക്കീസിന്റെ ‘ലിയോണി ദാസിന്റെ ഡയറി’യാണ് മൾബെറി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യപുസ്തകം. 1985 ജൂൺ 20 നാണ് ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ആദ്യമായാണ് ഒരു ‘സൗകര്യം’ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ലോകത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പരമ്പര തന്നെ മൾബെറി ആരംഭിച്ചു. “ജീവിതവും രചനയും” എന്നതായിരുന്നു പരമ്പരയുടെ ശീർഷകം. ചിരപരിചിതരായ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് തൃപ്തിയടങ്ങിയിരുന്ന മലയാള പ്രസാധനരംഗം മൾബെറിയിലൂടെ പൊടുന്നനെ ഒരു ‘ടേക്ക് ഓഫ്’നടത്തി. അതുവരെ കേൾക്കാത്ത പേരുകളും പ്രമേയങ്ങളുമായി മൾബെറി എപ്പോഴും വായനക്കാരെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. പിന്നോക്കസാധ്യതയുടെ ജീവചരിത്രം, എറിക് ഫ്രോമിന്റെ മനഃശാസ്ത്ര തത്വങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ മലയാളത്തിലെത്തിയത് മൾബെറിയിലൂടെയാണ്. പുനരുത്ഥാന ഭാവനയ്ക്കും അരാഷ്ട്രീയമായ അതിഭാവുകത്വത്തിനുമപ്പുറം മനുഷ്യവംശത്തോടും ചരിത്രസ്മൃതികളോടും വർഗ്ഗപ്രകൃതിയോടും പ്രതികരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരുണ്ടെന്ന് നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത് ഷെൽവിയാണ്. കരുണയുടെയും മഹാസ്മരണത്തിന്റെയും വഴി തുറക്കുന്ന അന്തരം രചനകൾ ഞങ്ങളുടെ കൗമാരത്തെ സമ്പന്നമാക്കി. അന്തർദേശീയ തലത്തിലുള്ള ഇത്തരം എഴുത്തുകാരെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ ശേഷിയുള്ള വിവർത്തകരെ കണ്ടെത്തുന്നതിലും ഷെൽവി വിജയിച്ചു. കെ.എ. ആന്റണി, ഡെയ്സി, ഹരിലേഖാലയം തുടങ്ങി നിരവധി വിവർത്തകർ ‘മൾബെറി’ക്ക് വേണ്ടി ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഷെൽവി ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രതിഭാസമല്ല. ഇക്കാലമായപ്പോഴേക്കും മലയാളിയുടെ ഭാവനാലോകത്ത് ‘വസന്തത്തിന്റെ ഇടിമുഴക്കം’ കേട്ടു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പ് രാഷ്ട്രീയവും ജടിലോക്തികളും മടുത്തുകഴിഞ്ഞ ധിഷണാശാലികളായ ഒരു പറ്റം ചെറുപ്പക്കാർ ആത്മബലിയുടെ പുതിയ രാഷ്ട്രീയം മുന്നോട്ടുവെച്ചു. അവർ നീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തി. എല്ലാത്തരം കച്ചവടമൂല്യങ്ങളോടും അവർ കലഹിച്ചു. അച്ചടിയുടെ കാര്യത്തിലും അവർ മൂലധന താൽപ്പര്യങ്ങളോടടുത്തു.

പരാമർശ സൂചി

1. ആര്യ.കെ “മുദ്രിത ഭാവനകൾ: മധ്യവർഗ്ഗ അഭിരുചിയും സാഹിത്യ വ്യവഹാരവും” വാക്കിലെ ലോകങ്ങൾ: അച്ചടി മലയാളത്തിന്റെ 200 വർഷങ്ങൾ ബാബു ചെറിയാൻ (ജന.എഡി.) ആര്യ.കെ, ഷാജി ജേക്കബ്, ശ്രീകുമാർ എ.ജി. (എഡി.) (കോട്ടയം: സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലി ഫൗണ്ടേഷൻ, 2021) പൂ: 787-814.
2. വിനിൽ പോൾ “മിഷണറി ലഘുലേഖകളുടെ സാംസ്കാരിക ഇടപെടൽ” (അതേ പുസ്തകം) പൂ: 493-502.
3. ഗോവി., കെ.എം, “പ്രസാധനവും പുസ്തകവും മലയാളത്തിൽ” (അതേ പുസ്തകം) പൂ: 503-518.
4. രാമ-ന്ദ്രൻ, ടി.കെ., കാഴ്ചയുടെ കോയ്മ (കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2006).
5. രാമകൃഷ്ണൻ, ഇ.വി., അച്ചടി മുതൽ ആഗോളതവരെ: ഭാഷ, ദേശം, സംസ്കാരം (തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2023).
6. ഷെൽവി, ഷെൽവിയുടെ കവിതകൾ (കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2004).